

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2018, declarat de inculpatul

Iurco Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx, r-nul Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 08.02.2017 – până la 07.12.2017

instanța de apel:

de la 15.01.2018 – până la 03.07.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 24.09.2018 – până la 05.12.2018

de la 29.01.2019 – până la 03.04.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni sediul central din 07 decembrie 2017, Iurco Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost încasat de la Iurco Ion și Gortolomei Serghei în beneficiul lui Scutari Mihail prejudiciul material în sumă de 11.554,80 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Gortolomei Serghei, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 08 iunie 2016, în jurul orelor 16.00-17.00, Iurco Ion, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Gortolomei Serghei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei, a pătruns în grădina ce aparține lui Scutari Mihail, care se află în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, de unde tainic au sustras piese de la automobilul „Zil” și anume o osie, cardanul, starterul, ventilul și compresorul, în sumă de 11.554,8 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Iurco Ion, au fost calificate *de drept* în baza art. 186 alin. (2) lit. b),

c), d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel la data de 22.12.2017 de către inculpatul Iurco Ion și apărătorul său Tarlapan Artur, care au solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurco Ion să fie achitat.

În motivarea apelului au invocat că, prima instanță nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești.

3.1 Ulterior, la data de 05.02.2018, avocatul Tarlapan Artur în numele inculpatului Iurco Ion, a depus apel suplimentar, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat, invocând că prima instanță urma să aprecieze critic declarațiile părții vătămate Scutari Mihail și urma să aprecieze la justa valoare declarațiile martorului Ciobanu Constantin.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2018, a fost admis apelul declarat de către avocatul Tarlapan Artur în numele inculpatului Iurco Ion, casată sentința în partea stabilirii tipului penitenciarului lui Iurco Ion, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care lui Iurco Ion recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, i-a fost stabilit executarea pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a reținut că, inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată, în privința lui fiind pornit dosar de căutare.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, fapta săvârșită fiind încadrată juridic corespunzător probelor administrate. Or, comiterea infracțiunii a fost dovedită în cadrul judecării cauzei penale, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, în baza probelor apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care demonstrează vinovăția inculpatului Iurco Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în afara oricărui dubiu rezonabil.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a apreciat că, prima instanță corect a aplicat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, însă, potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, inculpatul urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis, fiind stabilit că a comis o infracțiune intenționată mai puțin gravă.

6. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recurs ordinar, la data de 08.09.2018, de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Iurco Ion, care a solicitat casarea parțială a acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Iurco Ion să fie achitat.

În motivarea recursului a invocat că:

- nu a participat la pronunțarea deciziei motivate pe 19 iulie 2018, iar copia deciziei a primit-o la 06 septembrie 2018;

- la judecarea cauzei, nu a fost dată o apreciere corectă depozitiilor martorilor și altor probe, care nu confirmă cu certitudine atribuția inculpatului la fapta incriminată.

În drept, recursul a fost întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2018 a fost decis inadmisibilitatea recursului ordinar, pe motiv că a fost declarat peste termen.

8. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 iulie 2018, în prezența avocatului, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată pe 19 iulie 2018, fapt realizat la această dată și consemnat în procesul-verbal, în lipsa părților, avocatului Druță Boris fiindu-i expediată o copie de pe decizia motivată (vol. 2, f.d. 90-91, 109).

Astfel, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 19 iulie 2018, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 20 august 2018.

Totodată, potrivit ștampilei de pe plic, recursul ordinar al avocatului a fost depus la oficiul poștal la 08 septembrie 2018 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 10 septembrie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege (vol. 2, f.d. 123, 125).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există, nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Instanța de recurs a menționat că, art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs, decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În opinia instanței de recurs, alegațiile recurentului precum că, nu a participat la pronunțarea deciziei motivate din 19 iulie 2018, iar copia deciziei a primit-o la 06 septembrie 2018, este lipsită de orice suport legal.

9. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Iurco Ion, la data de 09 ianuarie 2019 o contestă cu recurs ordinar, invocând că este una ilegală, deoarece nu a săvârșit infracțiunea imputată.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestuia, deoarece argumentele invocate contravin cerințelor de conținut ale recursului ordinar, prevăzute de art. 430 pct. 5)

Cod de procedură penală.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente:

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către inculpat, acesta își expune dezacordul cu constatarea vinovăției sale, invocând că nu a comis crima imputată, în asemenea situație Colegiul penal întrevode semnalarea de către recurent a pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ca temei de casare și anume – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Cu referire la incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care de fapt este semnalat în speță de către inculpat, Colegiul menționează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată că, inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și anume – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În cauza supusă judecării Colegiul notează că, prima instanță în sentința adoptată a făcut o analiză amplă a probelor administrate la caz, în raport cu învinuirea înaintată inculpatului, oferind răspunsuri argumentate la criticile esențiale invocate de către partea apărării, care de altfel au fost similare și în procedurile de apel și recurs ordinar. Prin urmare, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel justificat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Iurco Ion, la săvârșirea infracțiunii imputate. Atât instanța de apel, cât și cea de recurs ordinar nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentința de condamnare.

Subsidiar la concluziile instanțelor de fond, Colegiul penal relevă că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și

constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Din textul recursului declarat de către inculpatul Iurco Ion, se reține că acesta neagă faptul că a săvârșit infracțiunea imputată. Însă, instanța de recurs în urma verificării hotărârilor judecătorești contestate, consideră că instanțele de fond întemeiat au reținut ca probe ce confirmă vina inculpatului declarațiile părții vătămate Scutari Mihail, din care rezultă că la data de 08.06.2016, aflându-se în gospodăria lui a văzut cum inculpatul Iurco Ion, împreună cu Gortolomei Serghei și alte persoane aruncau peste gard piese din metal, când s-a apropiat de mașina din ograda sa, l-a văzut pe Gortolomei Serghei sub mașină, iar celelalte persoane au fugit, inclusiv inculpatul Iurco Ion, care a sărit gardul, ulterior depistând că i-au fost sustrate piese de la autovehiculul său (f.d. 187-189 v. 1).

Declarațiile părții vătămate, coroborează cu declarațiile martorului Ciobanu Constantin, care a confirmat că a auzit gălăgie în ograda părții vătămate la data de 08.06.2016 în jurul orelor 15:00-16.00, apropiindu-se l-a observat pe Gortolomei Serghei, care ieșea de sub mașină, iar pe inculpatul Iurco Ion l-a văzut fugind la vale prin grădini, observând încă două persoane care săreau gardul, având un sac murdar, ce nu părea a fi gol (f.d. 7-8 v. 2).

De asemenea și martorul Plămădeală Ion a confirmat că a văzut în ziua comiterii infracțiunii niște persoane, lângă automobilul ce aparținea părții vătămate, apoi de la partea vătămată a aflat că i-au fost sustrate piese de la acel automobil.

Reieșind din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.06.2016 și planșa fotografică (f.d. 23 v. 1), rezultă că la automobilul aflat în gospodăria părții vătămate Scutari Mihail, lipsesc mai multe piese.

De asemenea, în cadrul urmăririi penale a fost efectuată confruntarea între inculpat Gortolomei Serghei și partea vătămată (f.d. 61-63 v. 1), unde ultimul și-a menținut declarațiile, care au fost constante.

Rezumând în ansamblu probele administrate și reținute la caz de către instanțele de fond, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Iurco Ion, în săvârșirea infracțiunii imputate.

Ținând cont de cele menționate mai sus, se constată că în cauză dată există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului Iurco Ion, respectiv confirmându-se vinovăția ultimului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal. Prin urmare, temeiul pentru recurs semnalat de inculpat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază ca nefondate alegațiile recurentului despre nevinovăția sa, nefiind incident în speță cazul de casare semnalat, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate și se impune, astfel, concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2018, declarat de inculpatul **Iurco Ion XXXX**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 25 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma